

РЕШЕНИЕ

№ 1343

гр. Пазарджик, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20235220102506 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 216, ал. 1, т. 2 и 4 от ДОПК.

Ищецът Национална агенция за приходите чрез пълномощника си юриконсулт С. твърди, че е публичен вискател за задължения на „Скай Пейпър“ ЕООД в размер на 75 961.39 лв., установени със справки-декларации по ЗДДС, декларации образец 6 и РА № Р-16001323000489-091-001/21.06.2023 г. С Нотариален акт № 80/12.04.2022 г., вписан с вх. рег. № 2818, акт № 36, т. 10 в Служба по вписвания – Пазарджик, „Скай Пейпър“ ЕООД закупил от „Завод за хартия-Белово“ АД поземлен имот с идентификатор № 03592.501.1596 (без сградите), находящ се в гр. Белово, ул. „*****“, с площ от 31 430 кв.м. и предназначение: урбанизиран имот – производствен, складов обект, за сумата от 553 245.63 лв. На 15.12.2022 г. имотът бил апортиран в капитала на новоучреденото дружество „Скайсол“ ЕАД, ЕИК 207195213 с едноличен собственик на капитала „Скай Пейпър“ ЕООД. Паричната оценка на непаричната вноса, извършена по реда на чл. 72, ал. 2 от ТЗ, била 489 950 лв.

С договор за прехвърляне на временно удостоверение за поименни акции от 15.12.2022 г. „Скай Пейпър“ ЕООД прехвърлил на „ГП Инвестмънт“ ЕООД по реда на чл. 187, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 2 от ТЗ временно удостоверение № 1/15.12.2022 г. за 48 995 бр. обикновени поименни налични акции с право на глас от емисия 1, издадена на 15.12.2022 г., за сумата от 1 000 лв.

С джиро от 15.03.2023 г. джирантът „Скай Пейпър“ ЕООД джиросал на

„ГП Инвестмънт“ ЕООД цитираното временно удостоверение. На 28.03.2023 г. било извършено удостоверяване на верността на препис от договора за прехвърляне на временното удостоверение и верността на препис от джирото, без да бъде удостоверен препис от оригинала на временното удостоверение и на датата на временното удостоверение. Следователно достоверната дата на съставяне на договора и джирото била 28.03.2023 г.

На 23.06.2023 г. „Скай Пейпър“ ЕООД е заявил за вписване в ТРРЮЛНЦ ГФО за 2022 г., според който към 31.12.2022 г. дружеството притежавало акции за 489 950 лв.

На 26.06.2023 г. „ГП Инвестмънт“ ЕООД бил вписан като нов едноличен собственик на капитала на „Скайсол“ ЕАД. Вписаното в ТРРЮЛНЦ джиро бил с положен печат на нотариус, но липсвал подпис на нотариуса. Съгласно писмо от „Скайсол“ ЕАД дружеството не било издавало поименни акции, единствено временно удостоверение. Временното удостоверение не било негова собственост, не се намирало в негово владение, а било във владение на новия едноличен собственик „ГП Инвестмънт“ ЕООД, който бил вписан в книгата на акционерите на 15.03.2023 г.

С оглед изложеното ищецът счита, че с договора за прехвърляне на временно удостоверение за поименни акции са увредени интересите на публичния възискател, като са осъществени фактическите състави на чл. 216, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ДОПК, тъй като са отчуждени имуществени права на стойност 489 950 лв. срещу пренебрежимо ниската цена от 1 000 лв. и сделката е извършена с намерение да се увреди публичният възискател. Поради това моли да бъде постановено решение, с което да бъде обявен за недействителен по отношение на държавата сключеният между „Скай Пейпър“ ЕООД и „ГП Инвестмънт“ ЕООД договор за прехвърляне на временно удостоверение за поименни акции от 15.12.2022 г. за сумата от 1 000 лв., тъй като даденото значително надхвърля по стойност полученото – чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а при условията на евентуалност поради това, че сделката е извършена с намерение да се увреди публичния възискател – чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Претендира разноските по делото. Ангажира писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът „Скай Пейпър“ ЕООД намира иска за недопустим. Излага съображения, че липсата на подпис на нотариуса върху джирото не означава, че не е извършено удостоверяване на верността на преписа предвид разпоредбите на чл. 589 във връзка с чл. 589, ал. 2 от ГПК, които не изискват полагане на подпис на нотариус при удостоверяване на верността на препис от частен документ. Извършването на удостоверяване също така се установявало от водената между ищеца и нотариуса кореспонденция и от извадката от общия регистър на нотариуса. Твърди, че страната, която представя един документ, не може да го оспорва, включително достоверността на датата му. На следващо място посочва, че съгласно чл. 187, ал. 2 от ТЗ временните удостоверения, било то заместващи

поименни акции, било то заместващи такива на приносител, се прехвърлят чрез джиро и вписване в книга на акционерите и няма законоустановено задължение за дружествата да издават акции, нито установен за това срок. По същество намира иска за неоснователен, излагайки съображения, че акцията не е имуществено право по смисъла на чл. 216 от ДОПК, а цената на временното удостоверение се уговаря от страните свободно и е съобразена с ликвидационната стойност на имуществото на дружеството, което включва не само активи, но и пасиви – в случая договорна ипотека за обезпечаване на задължения в размер на 700 000 лв., учредена с Нотариален акт 102, т. II, рег. № 3167, н.д. № 280/2023 г. по описа на нотариус А. И., вписан в Служба по вписванията – Пазарджик под акт № 57, том I, н.д. № 963/2023 г. Посочва също така, че вземането на публичния взискател е обезпечено чрез заповест за арест на банковата му сметка, който в пълна степен гарантира изпълнението на публичните задължения на дружеството, и дори е извършено разпределение на получени парични суми от трети задължени лица по изпълнително дело. Счита, че намерението за увреждане не следва нито от вписването в ТРРЮЛНЦ, нито от плащането на цената, нито от обстоятелството, че дружеството не е издало поименни акции. Моли за прекратяване на производството по делото или за отхвърляне на иска. Претендира разноските по делото. Не сочи доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът „ГП Инвестмънт“ ЕООД чрез пълномощника си адвокат Г. намира иска за недопустим с оглед датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия и датата на сключване на оспорения договор и предвид невъзможността страната, която представя един документ, да оспорва достоверността на датата му. Счита също така, че за ищеца липсва правен интерес от иска, тъй като временното удостоверение не се прехвърля с договор, а с джиро, от което именно ответникът черпи правата си. По същество намира иска за неоснователен, излагайки съображения, че акцията не е имуществено право по смисъла на чл. 216 от ДОПК, а цената на временното удостоверение се уговаря от страните свободно и е съобразена с ликвидационната стойност на имуществото на дружеството, което включва не само активи, но и пасиви – в случая договорна ипотека за обезпечаване на задължения в размер на 700 000 лв., учредена с Нотариален акт 102, т. II, рег. № 3167, н.д. № 280/2023 г. по описа на нотариус А. И., вписан в Служба по вписванията – Пазарджик под акт № 57, том I, н.д. № 963/2023 г. Посочва също така, че вземането на публичния взискател е обезпечено чрез заповест за арест на банковата сметка на длъжника – другия ответник по делото. Счита, че намерението за увреждане не следва нито от вписването в ТРРЮЛНЦ, нито от плащането на цената, нито от обстоятелството, че дружеството не е издало поименни акции. Моли за прекратяване на производството по делото или за отхвърляне на иска. Претендира разноските по делото. Не сочи доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

С Нотариален акт № 80 от 12.04.2022 г., вписан в Служба по вписвания

– Пазарджик с вх. рег. № 2818/12.04.2022 г., акт № 36, т. 10, нот.д. № 1540/2022 г., „Скай Пейпър“ ЕООД е закупил поземлен имот с идентификатор № 03592.501.1596 (без сградите), находящ се в гр. Белово, ул. „*****“, с площ от 31 430 кв.м. и предназначение: урбанизиран имот – производствен, складов обект, за сумата от 553 245.63 лв.

На 02.11.2022 г. едноличният собственик на капитала на „Скай Пейпър“ ЕООД е взел решение за извършване на оценка на имота по чл. 72 и сл. от ТЗ с цел апортиране в актива на новоучредяващо се дружество. Съгласно изготвената оценка по чл. 72, ал. 2 от ТЗ стойността на непаричната вноска е 489 950 лв., а номиналната и емисионна стойност на един дял: 10 лв. при 48 995 бр. дялове. Непаричната вноска е внесена в капитала на дружеството „Скайсол“ ЕАД, вписано в ТРРЮЛНЦ на 15.12.2022 г. Негов едноличен собственик на капитала е „Скай Пейпър“ ЕООД.

На 15.12.2022 г. „Скайсол“ ЕАД е издал временно удостоверение № 1/15.12.2022 г., с което е удостоверил, че притежава правото на собственост върху 48 995 бр. обикновени поименни налични акции от капитала на „Скайсол“ ЕАД с право на глас с номера на акциите от № 1 до № 48 995, от Емисия № 1 от 15.12.2022 г., с номинална стойност от по 10 лв. всяка акция.

С договор от 15.12.2022 г., сключен между „Скай Пейпър“ ЕООД като прехвърлил и „ГП Инвестмънт“ ЕООД като приобретател, „Скай Пейпър“ ЕООД е прехвърлил на „ГП Инвестмънт“ ЕООД временно удостоверение № 1/15.12.2022 г. за 48 995 бр. обикновени поименни налични акции от капитала на „Скайсол“ ЕАД с право на глас от емисия 1, издадена на 15.12.2022 г., срещу заплащане на сумата от 1 000 лв. Временното удостоверение е джирасано от „Скай Пейпър“ ЕООД на „ГП Инвестмънт“ ЕООД с джиро от 15.03.2023 г. Преписи от двата документа са заверени от нотариус на 28.03.2023 г.

На 20.06.2023 г. в ТРРЮЛНЦ е подадено заявление за вписване на „ГП Инвестмънт“ ЕООД като едноличен собственик на капитала на „Скайсол“ ЕАД. Вписването е извършено на 26.06.2023 г.

На 23.06.2023 г. „Скай Пейпър“ ЕООД е публикувал в ТРРЮЛНЦ ГФО за 2022 г., в който към 31.12.2022 г. фигурират акции на стойност 489 950 лв.

На 08.02.2023 г. на „Скай Пейпър“ ЕООД е връчена ЗВР № Р-16001323000489-020-001/03.02.2023 г., с която е възложено извършване на ревизия на дружеството за задължения по ЗДДС за периода от 01.12.2022 г. до 31.12.2022 г. Ревизията е приключила с РА № 16001323000489-091-001/21.06.2023 г., с който са установени задължения за внасяне в размер на 22 287.74 лв.

За събиране на публичните задължения на „Скай Пейпър“ ЕООД в ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик е образувано изпълнително дело № 231361166/2023 г., в хода на което на 17.05.2023 г. са наложени обезпечителни мерки за обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания на дружеството в размер на 48 166.13 лв. чрез налагане на запор

върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ОББ АД и ПИБ АД в размер на 48 166.13 лв.

На 07.06.2023 г. във връзка с извършваната на „Скай Пейпър“ ЕООД ревизия са наложени предварителни обезпечителни мерки чрез налагане на запор върху 2 216 бр. акции с номинал 10 лв. от капитала на „Скайсол“ ЕАД на обща стойност 22 160 лв.

Към 29.06.2023 г. „Скай Пейпър“ ЕООД има публични задължения в общ размер на 53 673.65 лв., първите от които са декларирани със справка-декларация по ЗДДС с вх. № 13001933493/14.12.2022 г. за данъчен период месец ноември 2022 г. в размер на 6 581.73 лв. Към 17.11.2023 г. задълженията на дружеството са в общ размер на 74 257.34 лв.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК за обявяване на относителна недействителност по отношение на държавата на договор за прехвърляне на временно удостоверение, сключен след датата на деклариране на публично задължение, при който даденото значително надхвърля по стойност полученото.

При условията на евентуалност е предявен конститутивен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК за обявяване на относителна недействителност по отношение на държавата на договор за прехвърляне на временно удостоверение, сключен след датата на деклариране на публично задължение с намерение да се увреди публичния взыскател.

За ищецо е налице правен интерес от завеждане на исковете с оглед изложените в исквата молба твърдения, че с оспорената сделка са увредени имуществените му интереси в качеството на публичен взыскател, а осъществяването на този юридически факт е въпрос по съществото на спора.

Основателността на главния иск предполага съществуване на публични задължения на първия ответник, който след датата на декларирането им или след датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия е извършил възмездна сделка със свои имуществени права, в случая – договор за прехвърляне на временно удостоверение, сключен с втория ответник, при който даденото значително надхвърля по стойност полученото, а по предявения под евентуалност иск – договорът да е сключен с намерение за увреждане на публичния взыскател. Тежестта да установи тези правнорелевантни факти при условията на пълно и главно доказване е на ищеца.

Между страните няма спор, а и се установява от приетите по делото писмени доказателства, че ищецът като процесуален субституент на държавата има качеството на публичен взыскател по смисъла на чл. 216, ал. 2

от ДОПК.

Не е спорно също така, че между ответниците е сключен договор за прехвърляне на временно удостоверение, удостоверяващо собствеността върху 48 995 бр. поименни акции от капитала на „Скайсол“ ЕАД с обща номинална стойност 489 950 лв. срещу заплащане на сумата от 1 000 лв., като впоследствие временно удостоверение е джиросано от ответника „Скай Пейпър“ ЕООД в полза на ответника „ГП Инвестмънт“ ЕООД.

Спорни по делото с оглед възраженията на ответниците са въпросите за правните последици от сключване на договора за прехвърляне на временно удостоверение, достоверната дата на договора и стойността му.

По въпросите относно правната същност на временните удостоверения, дали прехвърлянето с джиро на акциите, правата върху които временните удостоверения обективират, поражда транслативен ефект и въпроса за приложението на чл. 187, ал. 3 от ТЗ относно действието на прехвърлянето на временните удостоверения, респективно на удостоверенията с тях акции, установената по реда на чл. 290 от ГПК практика на ВКС е в смисъл, че прехвърлянето на временно удостоверение има действие на прехвърляне на акциите, което последното удостоверява. Временното удостоверение материализира правото на акционера да получи записаните акции след представянето му и замества последните до момента на издаването им от съответното акционерно дружество. Поради това джиросвайки поименните акции, предмет на временното удостоверение по реда на чл. 185, ал. 2 от ТЗ, към който препраща нормата на чл. 187, ал. 3 от ТЗ, джирантът прехвърля правото си на собственик да получи записаните във временното удостоверение акции след тяхното издаване, както и членствените си права в акционерното дружество до този момент. В този смисъл е Решение № 188 от 03.10.2011 г. по т.д. № 33/2009 г., II т.о. и цитираните в същото Решение № 153 от 14.12.2009 г. по т.д. № 116/2009 г., II т.о. и Решение № 204 от 16.04.2010 г. по т.д. № 813/2008 г., II т.о.

Съгласно чл. 185, ал. 2 от ТЗ прехвърлянето на поименните акции се извършва с джиро. Джирото обаче не е елемент от фактически състав на договора за продажба на акции, а е действие, което има отношение към транслативния му ефект. Както всеки договор за продажба, така и договорът за продажба на поименни налични акции се сключва с постигането на съгласие по съществените условия на сделката – предмет и цена, като за същия законодателят не е предвидил изискване за спазването на определена форма за действителност. От момента на постигане на съгласие настъпва окончателната облигационна обвързаност на страните – за прехвърляне на акциите и съответно за плащането им. Джирото представлява само изрично установен в закона специален способ за прехвърлянето на поименните акции, необходимостта от който е продиктувана от спецификата им на ценни книги на заповед. Прехвърлянето на акциите чрез джиро представлява правно действие, което е последващо спрямо договора за продажбата им и е

относимо единствено към транслативния му ефект – в този смисъл Решение № 222 от 16.01.2014 г. по т.д. № 708/2012 г., II т.о. Също така в Решение № 133 от 14.01.2016 г. по т.д. № 1834/2014 г., II т.о. е прието, че дефинитивно джирото се определя като едностранна формална и абстрактна сделка, с вещен ефект, защото от една страна прехвърля собствеността върху акцията, в качеството и на движима вещ, върху новия и приобретател, а от друга се явява правен способ за придобиване на материализираните в нея права, т.е. за заместване носителя на субективните членствени права, инкорпорирани в ценната книга с друг – джиратаря, но без самото то да изяснява причината, основанието за извършеното прехвърляне от джиранта, като носител на тези субективни права. Тази причина (кауза), обаче, се разкрива от съдържанието на съответната „каузална“ сделка, с която по аргумент от чл. 465 от ТЗ джирото винаги е съчетано. Следователно джирото на акции, за разлика от джирото при менителничните ефекти, има вторична обслужваща функция – винаги обслужва конкретна каузална сделка по прехвърлянето им.

С оглед установената съдебна практика следва да се приеме, че договорът за прехвърляне на временно удостоверение, имащ съгласно чл. 187, ал. 3 от ТЗ правните последици на договор за прехвърляне на акциите, които то удостоверява, и джирото на временното удостоверение са каузално свързани помежду си сделки, а облигационната обвързаност на страните възниква още със сключване на договора за прехвърляне на временно удостоверение. Договорът, за разлика от джирото, е двустранна и в случая възмездна сделка, поради което именно договорът за прехвърляне на временно удостоверение, е сделката, която би могла да бъде увреждаща публичния възискател по смисъла на чл. 216, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 175, ал. 1 от ТЗ акцията е ценна книга, която удостоверява, че притежателят ѝ участва с посочената в нея номинална стойност в капитала. Съгласно чл. 181, ал. 1 от ТЗ акцията дава право на дивидент и на ликвидационен дял, съразмерни с номиналната ѝ стойност. В този смисъл акциите обективират имуществени права и когато са предмет на отчуждителна сделка попадат в хипотезата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК. Временното удостоверение не може да има някаква различна стойност от тази, която имат удостоверените с него акции. Следователно стойността на сделката с временното удостоверение се определя от стойността на акциите, удостоверени с него. ТЗ различава номинална и емисионна стойност на акциите. Съгласно чл. 175, ал. 1 от ТЗ номинална е посочената в акцията стойност, с която същата участва в капитала на дружеството, а съгласно чл. 176, ал. 1 от ТЗ емисионна е стойността, по която акциите се поемат от учредителите, съответно от подписващите при набиране на капитала чрез подписка. ТЗ не борава с термина „ликвидационна стойност“. Това понятие се съдържа в Наредба № 41 от 11.06.2008 г. за изискванията към съдържанието на обосновката на цената на акциите на публично дружество, включително към прилагането на оценъчни методи, в случаите на преобразуване, договор за съвместно предприятие и търгово предлагане,

приета от Комисията за финансов надзор на основание § 16, ал. 1 от ПЗР във връзка с чл. 123, ал. 2, чл. 126в, ал. 1 и чл. 150, ал. 6 от ЗППЦК. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредбата ликвидационната стойност на една акция се изчислява, като ликвидационната стойност на дружеството се раздели на броя акции в обращение. „Акции в обращение“ съгласно § 1, т. 3 от ДР на Наредбата са издадените от дружеството акции с изключение на обратно изкупените. Т.е. за да се определи ликвидационната стойност на акциите, е необходимо същите да са издадени от дружеството. По делото няма данни „Скайсол“ ЕАД да е издало акции. Напротив и двамата ответници признават, че акции от едноличното акционерно дружество не са издадени и същото няма такова задължение. Следователно в случая не е приложима ликвидационната стойност на акциите. Поради това при съпоставяне на насрещните престации следва да се вземе предвид номиналната стойност на акциите, удостоверени във временното удостоверение. Общата номинална стойност на прехвърлените акции, обективирани във временното удостоверение, е 489 950 лв., а получената насреща престация – 1 000 лв. Не са необходими специални знания, за да се изчисли, че получената за акциите цена е 489 пъти по-ниска от стойността им. Тази цена е пренебрежимо ниска в сравнение с номиналната стойност на удостоверените акции, поради което следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК, при която даденото значително надхвърля по стойност полученото. Липсата на равностойна насреща престация при иначе възмездната сделка уврежда държавата в качеството ѝ на кредитор с публични вземания и е основание за обявяване на сделката за относително недействителна спрямо държавата.

По отношение на датата на съставяне на договора за прехвърляне на временно удостоверение следва да се има предвид, че се касае за частен документ по смисъла на чл. 180 от ГПК и тъй като е подписан от лицата, които са го издали, съставлява доказателство, че изявленията, които се съдържат в него, са направени от тези лица. Съгласно чл. 181, ал. 1 от ГПК частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. „Трети лица“ по смисъла на тази разпоредба са тези неучаствали в съставянето на документа лица, които черпят права от някой от издателите му и биха могли да бъдат увредени от неговото антидатиране – Решение № 60256 от 07.03.2022 г. по гр.д. № 3590/2020 г., IV г.о. В случая държавата не е „трето лице“ по смисъла на чл. 181 от ГПК, тъй като не черпи права от никой от издателите на документа, поради което не може да се позовава на липсата на достоверна дата. Документът, обаче, не се ползва с обвързваща доказателствена сила относно датата на съставянето му и ако същата бъде оспорена от лице, на което този документ се противопоставя, следва да бъде установена с други

доказателствени средства – Решение № 167 от 03.07.2018 г. по гр.д. № 4020/2017 г., IV г.о. и Решение № 32 от 18.06.2019 г. по т.д. № 1109/2018 г., I т.о. Не съществува процесуална пречка достоверността на датата да бъде оспорена в процеса от страната, която представя документа. От значение за правния интерес от оспорване е единствено обстоятелството, че документът се противопоставя на страната по начин, че същата ще бъде увредена от посочената в него дата. Доколкото договорът за прехвърляне на временно удостоверение е частен документ, то посочената в него дата на съставяне не се ползва с обвързваща съда доказателствена сила, а следва да се установи с всички доказателства по делото. Съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства сочи, че достоверната дата на съставяне на договора за прехвърляне на временно удостоверение е 28.03.2023 г., когато препис от документа, ведно с препис от джирото, е представен на нотариус за заверка и следователно документът е съществувал към тази дата. Този извод се подкрепя и от данните в ТРРЮЛНЦ, според които заявление за вписване на новия едноличен собственик на капитала на „Скайсол“ ЕАД въз основа на прехвърлянето на временното удостоверение, е подадено едва на 20.06.2023 г., т.е. повече от шест месеца след сочената в договора дата на съставяне, а също и от обстоятелството, че според публикувания от „Скай Пейпър“ ЕООД ГФО за 2022 г. към 31.12.2022 г. акциите са част от неговите активи.

Към датата на увреждащата сделка – 28.03.2023 г., на ответника „Скай Пейпър“ ЕООД е била връчена заповед за възлагане на ревизия, в резултат от която са установени публични задължения по смисъла на чл. 216, ал. 1 от ДОПК. Дори и за достоверна дата на договора за прехвърляне на временно удостоверение да се приеме 15.12.2022 г., то към тази дата също са били налице публични задължения на ответника „Скай Пейпър“ ЕООД по ЗДДС за данъчен период месец ноември 2022 г., декларирани от него със справка-декларация, подадена на 14.12.2022 г., които са били дължими до 14.12.2022 г. съгласно чл. 89, ал. 1 във връзка с чл. 125, ал. 5 от ЗДДС. По този начин е изпълнено изискването на чл. 216, ал. 1 от ДОПК увреждащата сделка да е извършена след деклариране на публичните задължения.

По изложените съображения съдът намира, че с договор за прехвърляне на временно удостоверение за поименни акции с посочена в него дата 15.12.2022 г. ответникът „Скай Пейпър“ ЕООД, след като му е връчена заповед за възлагане на ревизия, е извършил възмездна сделка с втория ответник „ГП Инвестмънт“ ЕООД, с която е увредил публичния взискател, поради което предявеният иск по чл. 216, ал. 1, т. 2 от ДОПК като основателен следва да бъде уважен изцяло, без да се налага разглеждането по същество на евентуално заявения иск по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 37 от ЗПрП и чл. 25, ал. 1 от НЗПП в полза на ищеца следва да се присъди възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в минимален размер, а на основание чл. 78, ал. 6 във връзка с чл. 84, т. 1 от ГПК дължимата държавна такса следва да се възложи в тежест на ответниците.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за относително недействителен по отношение на държавата, представлявана от Националната агенция за приходите, ЕИК 131063188, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ № 52, представлявана от изпълнителния директор Р. С., сключения между „Скай Пейпър“ ЕООД, ЕИК 201644480, седалище и адрес на управление: гр. Белово, п.к. 4470, ул. „Дъбравско шосе“ № 1Б, представлявано от управителя Ц. М. Т., и „ГП Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК 206298687, седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район Северен, ул. „Сливница“ № 6А, ет. 5, офис 9, представлявано от управителя С. Д. К., договор от 15.12.2022 г. за прехвърляне на Временно удостоверение № 1/15.12.2022 г. за 48 995 броя налични поименни акции от капитала на „Скайсол“ ЕАД.

ОСЪЖДА „Скай Пейпър“ ЕООД, ЕИК 201644480, седалище и адрес на управление: гр. Белово, п.к. 4470, ул. „Дъбравско шосе“ № 1Б, представлявано от управителя Ц. М. Т., и „ГП Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК 206298687, седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район Северен, ул. „Сливница“ № 6А, ет. 5, офис 9, представлявано от С. Д. К., да заплатят на Националната агенция за приходите, ЕИК 131063188, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ № 52, представлявана от изпълнителния директор Р. С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА „Скай Пейпър“ ЕООД, ЕИК 201644480, седалище и адрес на управление: гр. Белово, п.к. 4470, ул. „Дъбравско шосе“ № 1Б, представлявано от управителя Ц. М. Т., и „ГП Инвестмънт“ ЕООД, ЕИК 206298687, седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, район Северен, ул. „Сливница“ № 6А, ет. 5, офис 9, представлявано от С. Д. К., да заплатят в полза на Районен съд – Пазарджик държавна такса в размер на 50 лв.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____